

Księga Nehemiasza

Rozdział 13

1. A dnia onego czytano na księgach Mojżeszowych, gdy lud słuchał, ialeziono w nich napisano, że Ammonitczyk i Moabczyk nie mają wchodzić do kościoła Bożego aż na wieki, 2. przeto iż nie zaszli synom Izraelskim z chlebem i z wodą i najęli przeciwko im Balaama, aby je przeklinał, i obrócił Bóg nasz przeklęstwo w błogosławieństwo. 3. I zstało się, gdy usłyszeli zakon, odłączyli wszelkiego cudzoziemca od Izraela. 4. A nad tym był Eliasib kapłan, który był przełożonym w skarbnicy domu Boga naszego i bliski Tobiaszów. 5. Uczynił tedy sobie skarbnicę wielką i tam byli przed nim odkładający dary i kadzidło, i naczynia, i dziesięciny zboża, wina i oliwy, części Lewitów i śpiewaków i pierwociny kapłańskie. 6. A przy tym wszystkim nie byłem w Jeruzalem, bo roku trzydziestego wtórego Artakserksa, króla Babilońskiego, przyszedłem do króla, a na końcu dni prosiłem króla. 7. I przyjechałem do Jeruzalem, i wyrozumiałem złość, którą był uczynił Eliasib Tobiaszowi, że mu zbudował skarb w sieniach domu Bożego. 8. I zdała mi się rzecz barzo zła. I wyrzuciłem naczynia domu Tobiaszowego precz z skarbnice. 9. I rozkazałem, i oczyścili skarbnice, i wniosłem zaś tam naczynia domu Bożego, ofiarę i kadzidło. 10. I dowiedziałem się, iż części Lewitów nie były dane, iż każdy uciekł z Lewitów i z śpiewaków, i z tych, którzy posługowali. 11. I miałem sprawę przeciwko urzędnikom, i rzekłem: Czemuśmy opuścili dom Boży? I zgromadziłem je, i kazał stać na miejscach ich. 12. A wszytek Juda przyniósł dziesięciny zboża, wina i oliwy do spichlerzów. 13. I postanowiliśmy nad spichlerzmi Selemiasza kapłana i Sadoka pisarza, i Fadaja z Lewitów, a przy nich Hanan, syna Zachur, syna Mataniaszowego, bo ich doznano być wiernymi i im zwierzone są części braciej ich. 14. Pomni na mię Boże mój dla tego a nie wymazuj litości moich, którem czynił w domu Boga mego i w obrzędach jego. 15. W one dni widziałem w Juda tłoczące prasy w Szabbat i noszące kopy, i kładące na osły wino i jagody winne, i figi, i wszelkie brzemie, i wnoszące do Jeruzalem w dzień sobotni. I oświadczyłem się, aby w dzień, którego się предаwać godzi, предаwali. 16. A Tyryjczycy mieszkali w nim przywożący ryby i wszelkie rzeczy sprzedajne i предаwali w Szabbaty synom Judzkim w Jeruzalem. 17. I sfukałem przełożone Juda, i rzekłem im: Co to za zła rzecz, którą wy czynicie, i gwałcicie dzień sobotni? 18. Izali nie to czynili ojcowie naszy i Bóg nasz przywiódł na nas to wszystko złe i na to miasto? A wy przyczyniacie gniewu na Izraela, gwałcąc Szabbat. 19. I zstało się, gdy odpoczynęły bramy Jerozolimskie w dzień sobotni, rzekłem i zamknęli wrota. I rozkazałem, żeby ich nie otwarzano, aż po szabacie, i z sług moich postanowiłem u bram, aby żaden nie wnosił brzemion w dzień sobotni. 20. I zostali kupcy i sprzedający wszelkie rzeczy sprzedajne przed Jeruzalem raz i dwa. 21. I oświadczyłem się przed nimi, i rzekłem im: Przecz leżycie przeciwko murowi? Jeśli to drugi raz uczynicie, puszczę na was rękę. A tak od onego czasu nie przychodzili w szabbat. 22. Rzekłem też Lewitom, aby się oczyścili i przyszli, aby strzegli bram i poświęcili dzień sobotni. A tak i za to pomni na mię, Boże mój, a odpuść mi według

mnóstwa miłosierdzia twego. **23.** Ale i onych dni ujżrzałem Żydy pojmujące żony Azotki, Ammonitki i Moabitki. **24.** A synowie ich na poły po Azocku mówili i nie umieli mówić po Żydowsku, i mówili według języka narodu i narodu. **25.** I sfukałem je, i przeklinałem, i biłem z nich męże, i obłysilem je, i poprzysiągłem przez Boga, aby nie dawali córek swych synom ich i nie brali córek ich synom swym i samym sobie, mówiąc: **26.** Aż nie dla takowej rzeczy zgrzeszył Salomon król Izraelski? A zaiste między mnogimi narody nie było mu króla podobnego; i był miły Bogu swemu, i uczynił go Bóg królem nade wszystkim Izraelem: i tego tedy niewiasty cudzoziemskie przywiodły ku grzechowi. **27.** A więc i my nieposłusznym będziemy czynić wszystkę złość wielką tę, abyśmy grzeszyli przeciwko Bogu naszemu i pojmowali żony cudzoziemskie? **28.** A z synów Jojada, syna Eliasib, kapłana wielkiego, był zięciem Sanaballat Horończyk, któregom wygnał od siebie. **29.** Pomni, panie* Boże mój, przeciw tym, którzy plugawią kapłaństwo i prawo kapłańskie i lewickie. **30.** A tak oczyściłem je od wszystkich obcych i postanowiłem porządki kapłanów i Lewitów, każdego w służbie swej **31.** i na dawanie drzew czasów ustawionych, i na pierwociny. Pomni na mię, Boże mój, ku dobremu. Amen.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.